

Den følgende Sag var:

*Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 24; Udvalgets Betænkning findes i Till. B. Sp. 1).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

**Ordføreren (Johannes Jensen):** Som man vil se af Betænkningen, har Udvalget, nærmest paa Foranledning af en Henstilling, der ved første Behandling blev fremsat af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), indhentet Oplysninger om Lovgivningen i vore Nabolande vedrørende dette Spørgsmaal og tillige om Omstændighederne ved de Udvisninger, der har fundet Sted i Henhold til denne Lov i Aarene 1921—22. Som man endvidere vil se af Betænkningen, har man ikke blot erholdt de Oplysninger, man begærede vedrørende den her omhandlede Lovgivning i Norge, Sverige, Tyskland og England, men tillige faaet Oplysninger om den tilsvarende Lovgivning i en Række andre Lande. Alle disse Oplysninger viser, at Forholdene i intet af disse Lande er saaledes, at der er tilsikret fremmede og rejsende en Ret til at kunne tage fast Ophold der. I Overensstemmelse med de saaledes foreliggende Oplysninger og under Hensyn til de forhaandenværende Forhold, der efter Flertallets Mening gør det ønskeligt at opretholde den midlertidige Lovgivning paa dette Omraade, indstiller Flertallet i Udvalget, bestaaende af Venstres, det konservative Folkepartis og det radikale Venstres Repræsentanter, Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, og denne Indstilling tillader jeg mig at anbefale til det høje Tings Vedtagelse.

**Martin Olsen:** Som det vil fremgaa af Betænkningen, kan det socialdemokratiske Mindretal ikke være med til at stemme for Lovforslaget. Vi havde ventet, at vi ved de Oplysninger, der skulde fremkomme fra Ministeren, skulde blive sat i Stand til at erkende, at der var en Nød-

vendighed for at bevare Loven, men det kan man ikke se, der er. Dels er det saaledes, at der er adskillige Udvisninger, som angaar fremmede, der ikke har været to Aar her i Landet, og som altsaa ikke berøres af dette Lovforslag, dels er der Tale om saadanne, som slet ikke kan siges paa nogen Maade at være skadelige eller farlige for Landets ydre eller indre Sikkerhed. Af disse Grunde mener vi ikke at kunne stemme for Lovforslaget, og jeg tillader mig derfor at anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme ved tredje Behandling.

**Justitsministeren (Rytter):** Jeg takker Udvalgsflertallet for den Stilling, det har indtaget. Det forekommer mig i Modsetning til, hvad der var Tilfældet med den ærede sidste Taler, at de fremlagte Oplysninger netop viser, at det er absolut nødvendigt at have denne Lov, idet f. Eks. den Forbrydelse, der gaar hyppigst igen ved Udvisningerne, er, at vedkommende Udlænding har øvet Voldtægt, Uterlighed og den Slags, og jeg mener da, det er godt, at vi har en Paragraf, som gør, at vi ikke er nødte til at beholde disse Folk her i Landet. Selvfølgelig er der foruden de nævnte Forbrydelser mange andre, som kan nødvendiggøre, at Regeringen har denne Myndighed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2625) samt dets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914. (Indløseligheden af Nationalbankens Sedler).*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2791).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.